

मलयध्वजः पांढ्यस्तं यदृच्छया गतं वारणं समभ्यतिष्ठत् ॥ ४१ ॥ बलेन अत्तसर्गे यत्तमो यत्तलेन मन्युना चतैः परिपीडयन् अंकुशेन कोपयन् अद्रिपतिर्यत्तस्येश्वरः पांढ्यः ॥ ४२ ॥ द्रौणेः वरांगभूषणं किरी
दन्तो मेरेण पराहन्त् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इषून् समादेदौ निरिति शेषः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ चतुरः चतुरंशः एवं सगजो दशधा भक्तो यथा दशहविष्काया मिष्टौ पिष्टौ पिष्टौ दशधा क्रियेत तेत्यर्थः ॥ ४९ ॥

तं वारणं वारणयुद्धकोविदो द्विपोत्तमं पर्वतसानुसन्निभं ॥ समभ्यतिष्ठन्मलयध्वजस्त्वरन्यथा द्रिशृंगं हरिरुन्नदं स्तथा ॥ ४१ ॥ सतोमरं भास्कररश्मि वचर्वसं बलाश्र
सर्गोत्तमयत्नमन्युभिः ॥ ससर्जशीघ्रं परिपीडयन् गजं गुरोः सुताया द्रिपती श्वरो न दन् ॥ ४२ ॥ मणिप्रवेकोत्तमवज्रहाटकैरलं कृतं चांशुकमाल्यमौक्तिकैः ॥ ह
तोहतोसीत्यसकृन्मुदानदन्पराहनद्वौ निवरांगभूषणं ॥ ४३ ॥ तदर्कचंद्रग्रहपावकत्विषं भृशातिपातात्यतिविचूर्णितं ॥ मंहद्रवज्राभिहतं महास्वनं यथा द्रिशृ
गंधरणीतलेतथा ॥ ४४ ॥ ततः प्रजज्वालपरेण मन्युना पादाहो नागपतिर्यथा तथा ॥ समादेदं चातकदंडसन्निभानिषूनमित्रान्ति कुरांश्चतुर्दश ॥ ४५ ॥ द्विपस्य
पादाग्रकरान्संपंचभिर्नृपस्य बाहू च शिरो यत्रिभिः ॥ जघान षड्भिः षडनुत्तमत्विषः सपांढ्यराजानुचरान्महारथान् ॥ ४६ ॥ सुदीर्घवृत्तौ वरचंदनो क्षितौ सुवर्ण
मुक्तामणि वज्रभूषणौ ॥ भुजौ धरायां पतितौ नृपस्य तौ विचेष्टतु स्ताक्ष्यं हता विवोरगौ ॥ ४७ ॥ शिरश्चतुर्दश शिः प्रभाननं सरोषता धायतनेन त्रमुन्नसं ॥ क्षिताव
पिभ्राजतित्सकुंडलं विशाखयोर्मध्यगतः शशीयथा ॥ ४८ ॥ सतु द्विपः पंचभिरुत्तमेषुभिः कृतः षडंशश्चतुरो नृपस्त्रिभिः ॥ कृतो दशंशः कुशलेन युध्यता यथा हवि
स्तदशदैवतं तथा ॥ ४९ ॥ सपादशोराक्षसभोजनान्बहून् प्रदाय पांढ्यो श्वमनुष्यकुंजरान् ॥ स्वधामिवाप्यज्वलनः पितृप्रियस्ततः प्रशांतः सलिलप्रवाहतः ॥ ५० ॥
समाप्तविधंतु गुरोः सुतं नृपः समाप्तकर्माणमुपेत्य ते सुतः ॥ सुहृदतोत्यर्थमपूजयन्मुदाजिते बलौ विष्णुमिवामरेश्वरः ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णप० पांढ्य
वधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ५३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच पांढ्ये हते किमकरो दर्जुनो युधि संजय ॥ एकवीरेण कर्णेन द्रावितेषु परेषु च ॥ १ ॥ समाप्तविधो बलवा
न्युक्तो वीरः सपांढवः ॥ सर्वभूतेष्वनुज्ञातः शंकरेण महात्मना ॥ २ ॥ तस्मान्महद्भयं तीव्रमभिन्नघ्राद्धं न जयात् ॥ सयत्तत्राकरोत्यार्थस्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ ३ ॥
संजय उवाच हते पांढ्येर्जुनं कृष्णस्त्वरन्नाहवचोहितं ॥ पश्यामि नाहं राजानमपयातां श्रपां डवान् ॥ ४ ॥

पांढ्योश्वादीन्पादशः प्रदाय खंडयित्वा प्रशांतः द्रौणिबाणैरिति शेषः यथास्वधामेत शरीररूपं हविः प्राप्य पितृप्रियो ज्वलनः इमशानाग्निः जलेन शाम्यतितद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ समाप्तविधं सम्यगाप्रविधं समाप्तकर्मा
णं कृतकृत्यं ॥ ५१ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ पांढ्य इति ॥ १ ॥ अनुज्ञातः त्वं अजय्योऽत्र विष्यसीत्यनुगृहीतः ॥ २ ॥ राजानं युधिष्ठिरं ॥ ४ ॥